

Nr. van het vonnis: 1341

Nr. van het Parket: BG66.RW.202700-10-FL

Nr. van het Repertorium: 1406

---

**DE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE BRUGGE,  
ZESTIENDE KAMER,**  
zetelende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

**IN DE ZAAK,** ambtshalve vervolgd door het Openbaar Ministerie,

bij wie zich voegde als burgerlijke partij ter zitting van 07 maart 2012:

De Gewestelijk Stedenbouwkundige Inspecteur,

bevoegd voor de provincie , bij het intern verzelfstandigd  
agentschap zonder rechtspersoonlijkheid inspectie RWO, met kantoren te

- met een vordering zoals gesteld in de nota neergelegd ter zitting van 07 maart  
2012

vertegenwoordigd door meester , loco meester ; beiden  
advocaat te

tegen:

geboren te op  
bouwondernemer,  
wonende

bijgestaan door meeste , advocaat te

Verdacht van te in de periode tussen 2008 en 22 april 2010.

A. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99,1-1, 146-1°, 146-9e lid, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening de dato 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999), zoals laatst gewijzigd bij decreet van 27.03.2009 (B.S. 15.05.2009) tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijk plannings-, vergunings- en handhavingsbeleid, en zoals thans gecoördineerd als Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening bij besluit van de Vlaamse Regering van 15 mei 2009 (B.S. 20.08.2009), houdende coördinatie van de decreetgeving van de ruimtelijke ordening, en bij inbreuk op artikel 4.2.1.a) en artikel 6.1.1.alinea 1-1° en alinea 3 van deze Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, zonder stedenbouwkundige vergunning of afwijkende van de stedenbouwkundige vergunning

1) een nieuwe oprit met poort te hebben aangelegd.

2) een open mijke te hebben verbouwd tot een volledig nieuwe en gesloten constructie op een nieuwe fundering en dienstig als garage en berging.

3) ongeveer 500 vierkante meter verhardingen te hebben aangebracht in klinkers, in kasseien en dolomiet

Voor het nieuwgebouwde hoofdgebouw te zijn afgeweken van de bouwvergunning als volgt :

- in de oostgevel is er een raamopening in plaats van een deuropening. De luiken aan de ramen zijn niet aanwezig.
- in de noordgevel is de raampartij aan de linkerkant niet gedeeltelijk doorgetrokken tot aan de grond.
- in de noordgevel is zichtbaar dat de dakkerkers uitlopen tot het hoogste punt van het zadel en zo een vergroting van het volume vertegenwoordigen.
- in de westgevel werd aan de linkeronderzijde een raamopening niet voorzien. De luiken aan de ramen zijn niet aanwezig.
- in de zuidgevel zijn de luiken aan de ramen niet aanwezig.
- de dakconstructie en de dakgoot lopen verder uit dan vergund. Het is mogelijk dat dit een vergroting van het volume vertegenwoordigd.

Voor het aangehechte bijgebouw te zijn afgeweken van de bouwvergunning als volgt :

- de indeling van de raampartijen in kleinere vlakken komt niet overeen met de vergunning.
- de inplanting van de schoorstenen is gewijzigd. In plaats van 2 schoorstenen op de uiteinden is er een schoorsteen in het midden.
- in de zuidgevel is een luik aan een raam niet aangebracht.
- ligging :
- kadaster :
- oppervlakte : 11 are, 49 centiare en 1 hectare, 13 are en 96 centiare
- eigenaar :

oo

bouwondernemer, wonende

geboren te

Gelet op de dagvaarding aan de beklaagde betekend.

Gezien de stukken van de bundel.

Gehoord het openbaar ministerie in zijn vordering.

Gehoord de beklaagde in zijn antwoorden en verdediging, bijgestaan door zijn raadsman.

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting.

### OP STRAFGEBIED.

De beklaagde is eigenaar van het perceel. Gelezen te kadastraal gekend onder

De percelen zijn volgens het gewestplan  
gelegen in agrarisch gebied.

(KB 26.01.1977)

Op 8 oktober 2002 verleende het College van Burgemeester en Schepenen van een stedenbouwkundige vergunning voor de afbraak van bijgebouwen.

Op 4 oktober 2005 verleende het College van Burgemeester en Schepenen van een stedenbouwkundige vergunning voor het herbouwen van een éénsgzinswoning en verbouwen van bijhorend bijgebouw (volledig behoud van gabarriet).

Op 9 april 2008 verleende het Agenschap R-O Vlaanderen ongunstig advies voor het herbouwen van een schuur, na goedkeuring voor het aanbrengen van gevelbekleding met raam- en poortopeningen.

Op 26 april 2010 wordt proces-verbaal opgesteld waarbij de stedenbouwkundig inspecteur vaststelt :

- Ik zie via luchtfoto's dat de oprit van het perceel werd verlegd. In 2005 en tevens volgens goedgekeurde plannen dd. 04.10.2005 bevindt de oprit zich langs de ter hoogte van het midden van het perceel. Op luchtfoto 2009 en op plaatsbezoek 22.04.2010 is te zien dat oprit zich bevindt via de ter hoogte van het zuidoostelijk deel van het perceel. Hiertoe werden een aantal bijkomende m2 verhardingen aangelegd die leiden naar het bijgebouw (berging/garage). Deze nieuwe oprit en verhardingen vertegenwoordigen bovendien ook niet de kortste weg naar hoofdgebouw en bijgebouwen. Deze nieuwe oprit met poort werd bijgevolg wederrechtelijk aangelegd.
- Ik zie op het terrein een volledig losstaand bijgebouw dat dienst doet als berging en garage. Op de vergunning dd. 04.10.2005 is voor deze open milke enkel vergund dat er houten panelen konden voorgeplaatst worden. De daarbij vergunde raam- en schuuropeningen wezen niet op een bestemming van garage. Op foto's van de bestaande toestand bij een

vergunningaanvraag dd. 09.11.2007 is te zien dat het hierbij gaat om een bouwvallige open mikke die enkel nog staat op 10 houten balken en met golfplaten dak. De aanvraag sloeg op het herbouwen van deze schuur. Een vergunning werd niet verleend na negatief advies van agentschap R-O Vlaanderen. In het advies staat het volgende: *"De aanvraag beheist het herbouwen van een open mikke als zonevreemd woningbijgebouw. Het volume zou gebruikt worden als atelier, berging en hoozolder. De aanvraag voldoet echter niet aan de toepassingsvoorwaarden van artikel 145 bis § 1 ; het ontwerp heeft een totaal ander karakter en verschijningsvorm dan de bestaande open mikke."* Gezien de plannen van 2005 en de toestand van 2007 stelt de vraag zich of de plannen van 2005 betreffende de schuur in 2007 nog van kracht waren.

Van de oorspronkelijke mikke is niets bewaard gebleven. Het volume is het enige dat nog overeenkomt met hetgeen er heeft gestaan. Op vandaag staat er een volledig nieuwe en gesloten constructie op een nieuw aangelegde verharding/fundering. De muren zijn opgetrokken uit baksteen waar aan de buitenzijde houten planken werden aangebracht. De constructie bestaat uit een gelijkvloerse verdieping die opgedeeld is in verschillende compartimenten en een zolderverdieping die de volledige zadeldakconstructie beslaat. Het zadeldak werd afgedekt met dakpannen. In de gevels werden openingen voor garages en ramen gemaakt die nooit vergund zijn. De residentiële functie die aan het gebouw gegeven is voor garages en berging is nooit vergund. De volledige constructie (garage/berging) is bijgevolg onvergund en wederrechtelijk gebouwd.

- Rond de woning en bijgebouwen zijn grote oppervlaktes verhardingen (samen ca 500 m<sup>2</sup>) aangelegd. Deze verhardingen zijn aangelegd in klinkers/kasseien en dolomiet. Op de vergunde plannen dd. 04.10.2005 zijn oppervlaktes bestaande verhardingen in steenslag te zien die afkomstig waren van de voormalige hoeve en deels doorgroeid waren. De huidige verhardingen komen qua materiaal, grootte en inplanting niet overeen met de verhardingen op plan van 04.10.2005.
- Het nieuwgebouwde hoofdgebouw en het aangehechte bijgebouw komen in grote lijnen overeen met de vergunde plannen dd. 04.10.2005. In verband met het hoofdgebouw kunnen volgende afwijkingen worden vastgesteld:
  - In de oostgevel is er een raamopening in plaats van een deuropening. De luiken aan de ramen zijn niet aanwezig.
  - In de noordgevel is de raampartij aan de linkerkant niet gedeeltelijk doorgetrokken tot aan de grond.
  - In de noordgevel is zichtbaar dat de dakkerkers uitlopen tot het hoogste punt van het zadel en zo een vergroting van het volume vertegenwoordigen.
  - In de westgevel werd aan de linkeronderzijde een raamopening niet voorzien. De luiken aan de ramen zijn niet aanwezig.
  - In de zuidgevel zijn de luiken aan de ramen niet aanwezig.
  - De dakconstructie en dakgoot lopen verder uit dan vergund. Het is mogelijk dat dit een vergroting van het volume vertegenwoordigt.

- In verband met het aangehechte bijgebouw kunnen volgende afwijkingen worden vastgesteld :

- De indeling van de raampartijen in kleinere vakken komen niet overeen met de vergunning.
- De implanting van de schoorsteen is gewijzigd. In plaats van 2 schoorstenen op de uiteinden is er 1 schoorsteen in het midden.
- In de zuidgevel is een luik aan een raam niet aangebracht.

Op 5 oktober 2010 verleende het College van Burgemeester en Schepenen van een stedenbouwkundige vergunning voor wat betreft de regularisatie van de uitvoering van de woning. De regularisatie van de schuur en de gewijzigde oprit/verhardingen werd geweigerd.

Op 15 maart 2011 werd door het College van Burgemeester en Schepenen van een stedenbouwkundige vergunning voor wat betreft de regularisatie van de gewijzigde oprit/verhardingen geweigerd.

Op 9 augustus 2011 werd door het College van Burgemeester en Schepenen van een stedenbouwkundige vergunning voor wat betreft de regularisatie van de werkzaamheden, uitgevoerd aan de schuur, geweigerd. Bij besluit van 22 december 2011 werd het hoger beroep tegen deze beslissing door de Bestendige Deputatie afgewezen als ongegrond. Tegen deze beslissing werd beroep tot nietigverklaring ingesteld bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen.

Gelet op de gegevens van het opsporingsonderzoek en het onderzoek ter terechtzitting is de tenlastelegging in hoofde van de beklaagde bewezen. De feiten worden overigens niet betwist.

De werken waarop de tenlastelegging betrekking heeft werden uitgevoerd enerzijds zonder anderzijds in strijd met de stedenbouwkundige vergunning. Het gaat niet om de noodzakelijke oplossing van een beperkt technisch probleem zonder enige weerslag op stedenbouwkundig gebied, noch om een geringe afwijking eveneens zonder weerslag op stedenbouwkundig gebied.

#### Straftoemeting.

De beklaagde heeft wetens en willens een manifest wederrechtelijke toestand tot stand gebracht.

Het belang van de gemeenschap bij de naleving van wezenlijke voorschriften die een goede ruimtelijke ordening beogen, heeft hij ondergeschikt gemaakt aan zijn persoonlijke belangen.

Een veroordeling tot een geldboete, zoals hierna bepaald, zal geen maatschappelijke declassering van de beklaagde meebrengen en geen reclassering in het gedrang brengen. De rechtbank gaat daarom niet in op de vraag van de beklaagde tot het verlenen van de gunst van de opschorting van de uitspraak van veroordeling. Overigens steunt de vraag tot opschorting van de uitspraak van veroordeling op een onterechte minimalisering van de inbreuk.

Een geldboete zoals hiernabepaald maakt een passende bestraffing uit, noodzakelijk om de beklaagde te doen inzien dat hij zich in de toekomst aan de

decretales voorschriften dient te houden.

### Herstelvordering.

Een goede rechtsbedeling verzet zich tegen een uitstel van de behandeling van de herstelvordering in afwachting van de beslissing van de Raad voor Vergunningsbetwistingen.

Het eventueel inwilligen van het jurisdictioneel beroep door de Raad van Vergunningsbetwistingen zal niet meebrengen dat de beklagde over een niet geschorste regularisatievergunning zal beschikken. Overigens is enkel de geweigerde regularisatievergunning met betrekking tot het nieuw bijgebouw voorwerp van deze procedure.

De herstelvorderende overheid verklaart ter zitting niet te willen ingaan op de door de beklagde in uiterst subsidiaire orde voorgestelde bemiddelingspoging zodat de rechtbank van oordeel is dat geen toepassing moet worden gemaakt van artikel 6.1.54 VCRO.

Bij brief aan het parket van 28 april 2011 heeft de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur een herstelvordering ingeleid. Zij strekt tot herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand, meer bepaald het verwijderen van het nieuw bijgebouw (garage/berging) zonder vergunning ; het verplaatsen van de oprit tot de oorspronkelijke oprit die de kortste weg vormt ; het verwijderen van verharding (inclusief eventuele vloerplaat en fundamenten), het opvullen van de bouwput met zuivere teelaarde en de verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein.

De rechtbank stelt vast dat het onderdeel 'het verplaatsen van de oprit tot de oorspronkelijke oprit die de kortste weg vormt' geen vordering tot herstel in de oorspronkelijke toestand betreft, dan wel een vordering tot bouw- of aanpassingswerken.

#### 1. Vordering tot herstel in de oorspronkelijke toestand wat betreft het nieuw bijgebouw (garage/berging).

Artikel 6.1.41 § 1 VCRO bepaalt : "Naast de straf kan de rechtbank bevelen de plaats in de oorspronkelijke toestand te herstellen of het strijdige gebruik te staken, en/of bouw- of aanpassingswerken uit te voeren en/of een geldsom te betalen gelijke aan de meerwaarde die het goed door het misdrijf heeft verkregen (...). De herstelvordering wordt ingesteld met inachtneming van volgende regelen :

1° voor misdrijven die bestaan, of onder meer bestaan, uit het verrichten van handelingen in strijd met een stakingsbevel of in strijd met stedenbouwkundige voorschriften aangaande de voor het gebied toegelaten bestemmingen, voor zover daarvan niet op geldige wijze is afgeweken, wordt gevorderd :

- a) hetzij de uitvoering van het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand of de staking van het strijdige gebruik,
- b) hetzij, zo dit kennelijk volstaat om de plaatselijke ordening te herstellen, de uitvoering van bouw- of aanpassingswerken ;

2° voor andere misdrijven dan deze, vermeld in 1°, wordt de betaling van de meerwaarde gevorderd, tenzij de overheid die de herstelvordering instelt, aantoon dat de plaatselijke ordening hierdoor kennelijk op onevenredige wijze zou worden geschaad, in welk geval één van de maatregelen, vermeld in 1°, wordt gevorderd.

"Voor de diverse onderdelen van eenzelfde misdrijf kunnen verschillende herstelaatregelen worden gevorderd, indien deze voldoende individualiseerbaar zijn."

Deze bepaling beperkt de beleidsvrijheid van het handhavend bestuur bij de keuze van herstelmaatregel en stelt wat genoemd wordt een "prioriteitenorde" of nog "toewijzingsregels" vast in de opgelegde keuze van herstelvorm.

De zinsnede "voor zover daarvan niet op geldige wijze is afgeweken" in de hierboven weergegeven bepaling van artikel 6.1.41 § 1 VCRO moet worden gelezen als "voor zover daarvan niet op geldige wijze kan worden afgeweken". Deze zinsnede betreft handelingen aan bestaande zonevreemde constructies waarvoor afwijkingsmogelijkheden gelden. Dit laatste dient te worden beoordeeld op de initieel, vóór het misdrijf, bestaande toestand. Of de toestand tot stand gebracht door het misdrijf effectief voor vergunning in aanmerking komt, is hierbij niet het beoordelingscriterium. (Gent 16 december 2010, R.W. 2011-12, 917 met noot G. Debersaques, 'De keuze van de herstelmaatregel bij stedenbouwmisdrijven gepleegd in strijd met de bestemmingsvoorschriften van het gebied.' 920-924)

Het bewezen misdrijf bestaat in het verrichten van handelingen in strijd met de stedenbouwkundige voorschriften aangaande de voor het gebied toegelaten bestemming. De volledige herbouw van een bijgebouw in agrarisch gebied, waarbij ter plaatse geen sprake (meer) is van enige (para-)agrarische activiteit, werd verricht in strijd met de stedenbouwkundige voorschriften aangaande de voor het gebied toegelaten bestemmingen.

Voorafgaand aan de geïmplementeerde werken bestond er voor de initiële constructie een zonevreemde afwijkingsmogelijkheid overeenkomstig artikel 145bis DORO. De aldus te vorderen herstelmaatregel is principieel de betaling van de meerwaarde, tenzij het handhavend bestuur aantoonde dat de plaatselijke ordening hierdoor kennelijk op evenredige wijze zou worden geschaad, in welk geval het herstel in de oorspronkelijke toestand/staking van strijdig gebruik/bouw- of aanpassingswerken kan worden bevolen.

"Door het destijds verlenen van een bouwvergunning teneinde een bestaande zonevreemde woning onder bepaalde voorwaarden en binnen bepaalde grenzen te verbouwen, geeft het bestuur op die wijze te kennen dat de toestand, zoals door haar vergund, ter plaatse niet strijdig is met de goede ruimtelijke ordening en de voorhanden zijnde stedenbouwkundige bestemmingen aldaar.

Bijgevolg moet de rechter bij de afweging van het kennelijk redelijk karakter van de herstellvordering van het bestuur, alvorens in redelijkheid te kunnen besluiten tot herstel door middel van afbraak, de invloed op de ruimtelijke ordening en de omgevingshinder van de bestaande wederrechtelijke toestand ook vergelijken met de door het bestuur zelf vergunde toestand." (Cass. 11 januari 2011, R.W. 2011-12, 913)

Op 4 oktober 2005 werd een stedenbouwkundige vergunning verleend om de open veldschuur, bestaande uit betonkolommen met houten dakspantstructuur en een dakbedekking in golfplaten, te voorzien van een wandstructuur tussen de betonkolommen in gedrenkt inlands naaldbout en poort- en raamopeningen.

Aldus werd toegelaten om van de open veldschuur een gesloten constructie te maken, zodat de herstellende overheid niet kan worden gevolgd in haar argumentatie als dat het open, lichte karakter van de open veldschuur volledig verdwenen is door de nieuwe gesloten constructie.

In strijd met het bescheiden karakter van de vergunde schuur werd evenwel een volledige nieuwbouw gerealiseerd, die nog weinig uitstaans heeft met de oorspronkelijke schuur. Een berging/garage werd gerealiseerd in bakstenen muren, met inlandse houten beplanking aan de buitenzijde, een plint in gevelbaksteen en kleidakpannen. Aan de noord- en westgevel werden meerdere grote poort- en raamopeningen gerealiseerd, waar in 2005 slechts drie kleine raamopeningen en één poortopening was vergund.

De herstellende overheid toont afdoende aan dat, door het enkel vorderen van het betalen van een meerwaarde, de plaatselijke ordening kennelijk op onevenredige wijze zou worden geschaad. De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur wijst ondermeer concreet op het volgende :

- het perceel ligt in een open en volledig onaangetaste agrarische omgeving. De nieuwe garage/berging verstoort het landschap en is van ver zichtbaar ;
- de grote nieuwe garage/berging vormt een verdere residentialisering van dit open agrarische landschap.

De Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid stelt in haar advies dd. 08.04.2011 :  
*Uit de stukken blijkt dat op het perceel al een nieuwgebouwde residentiële woning met aangehecht bijgebouw voorkomt. Het perceel is verder geïsoleerd gelegen in een homogeen agrarisch gebied. De herbouwde schuur met uitgesproken residentieel karakter wijkt manifest af van de schuur die werd vergund in 2005 en betekent vanuit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening dan ook een bijkomende verzwaring van de plaatselijke ordening op het perceel, alsook een bijkomende aantasting van de onmiddellijke omgeving die gekenmerkt wordt door een ongeschonden open ruimte.*

*De Hoge raad stelt vast dat de bijkomende weerslag in ruimtelijk opzicht voor de plaatselijke ordening van dien aard is dat de thans gerealiseerde toestand ter plaatse manifest storend is.*

*De Hoge Raad stelt derhalve vast dat het gedogen van de geïssueerde handeling door de betaling van een meerwaarde de plaatselijke ordening op kennelijk onevenredige wijze zou schaden."*

De rechtbank onderschrijft deze stelling.

## 2. Vordering tot bouw- of aanpassingswerken wat betreft de oprit/verhardingen.

Het bewezen misdrijf bestaat in het verrichten van handelingen in strijd met de stedenbouwkundige voorschriften aangaande de voor het gebied toegelaten bestemming. Het verplaatsen van de oprit en het aanleggen van verhardingen in agrarisch gebied, waarbij ter plaatse geen sprake (meer) is van enige (para-) agrarische activiteit, werd verricht in strijd met de stedenbouwkundige voorschriften aangaande de voor het gebied toegelaten bestemmingen.

De rechtbank stelt vast dat niet op geldige wijze kan worden afgeweken van de stedenbouwkundige voorschriften aangaande de voor het gebied toegelaten bestemming. Er zijn geen basisrechten voor zonevremde constructies van



toepassing.

De beklaagde verwijst naar het feit

- dat op de oorspronkelijke hoeve reeds verhardingen waren aangebracht die uit aangevoerd steengruis en beton bestonden, doch ingevolge de jarenlange leegstand van de hoeve, volledig overwoekerd waren door groen
- de oorspronkelijke toegang tot de woning werd gesupprimeerd waarbij in een oprit werd voorzien aan de andere zijde van de schuur, gebruikmakend van eerder aanwezige verhardingen doch door gebruik van nieuwe materialen.

Reeds door de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid werd in haar advies dd. 08.04.2011 terzake opgemerkt :

*"De Hoge Raad merkt op dat na een vergelijking van de inplantingsplannen van de vergunde en de huidige toestand horende bij de gedeeltelijke vergunning/welgering van 5 oktober 2010 blijkt dat de thans geïmplementeerde verhardingen, m.i.v. de gewijzigde oprit, qua inplanting slechts deels overlappen met de verhardingen die destijds op het perceel aanwezig waren. Bovendien blijkt uit de bij het dossier gevoegde luchtfoto van 2005 en de door de overtreder ingediende verhoornota dat de voorheen bestaande verhardingen nog nauwelijks zichtbaar waren en grotendeels overwoekerd waren door groen. De gewijzigde oprit aan de zijkant van het domein betekent overigens, ten opzichte van de voorheen bestaande toestand, een bijkomende aantasting van de plaatselijke ordening. Zoals uit de gedeeltelijke weigeringsbeslissing van 5 oktober 2010 blijkt, was de voorheen bestaande oprit voldoende om de site te bereiken. De thans gerealiseerde oprit die werd aangelegd aan de zijkant van het domein en die levens toegang verschaft tot de wederrechtelijk heropgerichte schuur, kan vanuit ruimtelijk ordeningsoogpunt niet aanvaard worden. Het bijkomend verharderen van het perceel en het opnieuw verharderen van de reeds bestaande overwoekerde verhardingen, leidt tot een overdreven perceelsbezetting die functioneel niet inpasbaar is in een gebied dat een onaangetast landelijk karakter vertoont. De Hoge Raad stelt dan ook vast dat de weerslag van de geïmplementeerde handelingen op de plaatselijke ordening van dien aard is dat de door het handhavend bestuur beoogde herstelmaatregel vanuit het oogpunt van een goede ruimtelijke ordening noodzakelijk is."*

De rechtbank onderschrijft deze stelling.

In acht genomen de hiervoor aangehaalde motieven steunt de herstellvordering niet op motieven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is. De herstellvordering staat in verhouding tot de ernst van de overtreiding. Verder wordt door de motivering van de herstellvordering door de herstellvorderende overheid aangetoond dat het opleggen van een andere herstellmaatregel dan het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand/aanpassingswerken de plaatselijke ordening kennelijk op onevenredige wijze zou worden geschaad.

De rechtbank ziet dan ook geen reden om de vordering tot herstel zonder gevolg te laten.

De plaats is nog niet in de oorspronkelijke toestand hersteld/de aanpassingswerken werden niet uitgevoerd en er is evenmin een regularisatie overeenkomstig een verleende vergunning.

Het door de herstellvorderende overheid gevorderde herstel van de plaats in haar oorspronkelijke toestand/aanpassingswerken is nog steeds noodzakelijk om aan de gevolgen van het misdrijf omschreven in de tenlastelegging een einde te stellen. Het voordeel voor de goede ordening van de ruimte door het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand/aanpassingswerken weegt op tegen de last die er voor de overtreder uit voortvloeit. Het bestuur heeft uit de correct beoordeelde feitelijke situatie de naar recht en redelijkheid verantwoorde conclusie getrokken. De vordering is niet kennelijk onredelijk.

Kortom, tot de herstellvordering werd beslist door de bevoegde instantie met inachtneming van de substantiële vormvoorschriften; het blijkt niet dat deze vordering werd genomen met machtsafwendings, machtsoverschrijding of miskening van enig algemeen beginsel van behoorlijk bestuur. Zij strookt met de wet.

De stedenbouwkundig inspecteur vordert gemachtigd te worden tot ambtshalve uitvoering van de uitspraak en de niet-nakoming van het bevel tot herstel in de oorspronkelijke toestand/aanpassingswerken te sanctioneren met de verbeurte van een dwangsom.

De beklaagde heeft voldoende tijd gekregen om vrijwillig het herstel uit te voeren, wat hij naliet, zodat terecht de verbeurte van een dwangsom wordt gevorderd bij niet naleving van het bevel tot herstel.

De hierna uitgesproken modaliteiten vormen een gepaste en noodzakelijke aansporing van de beklaagde om hiertoe zelf over te gaan. Er is geen reden om bij toepassing van artikel 1385bis Gex.W. nog een zekere termijn te bepalen waarna de veroordeelde pas de dwangsom zal kunnen verbeuren.

#### **OM DEZE REDENEN:**

Geler op de hiernavolgende artikelen, door de Voorzitter aangeduid:  
 artikelen 40 en 100 van het strafwetboek;  
 artikelen 2, 3, 4 en 9 van de wet van 26.06.2000 (B.S. dd. 29.07.2000);  
 artikel 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd;  
 artikelen 11, 12, 14, 31, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935;  
 artikelen 162, 182, 184, 185, 189, 190, 194, 195 van het wetboek van strafvordering;  
 alsmede alle overige in de dagvaarding vermelde en hiervoor aangehaalde en bewezen wetsartikelen.

#### **DE RECHTBANK,**

#### **Rechtsdoende OP TEGENSPRAAK**

Verklaart de feiten onder tenlastelegging sub A bewezen en veroordeelt de gedaagde uit dien hoofde, tot:

Wijst het verzoek tot het bekomen van de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling af als ongegrond.

een geldboete van VLIJFHONDERD EURO (€ 500,00).

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 van de Wet van 5 maart 1952 zoals gewijzigd bij de wetten van 22 december 1989, 20 juli 1991, 26 juni 1992, 24 december 1993, 26 juni 2000 en 7 februari 2003 voormelde geldboete met vijfenveertig decimes verhoogd wordt en aldus gebracht op TWEEDUIZEND ZEVENHONDERD-VIJFTIG EURO (€ 2.750,00).

Beveelt dat, bij gebrek aan betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, voormelde geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van drie maanden.

Beveelt de beklaagde over te gaan tot het herstel van de plaats te kadastraal gekend onder  
in de oorspronkelijke toestand door het verwijderen van het nieuw bijgebouw (garage/berging) zonder vergunning en het verwijderen van verharding; binnen een termijn van 1 jaar vanaf de dag waarop dit vonnis in kracht van gewijsde zal treden.

Beveelt de beklaagde over te gaan tot aanpassingswerken aan de plaats te kadastraal gekend onder

door:

het verplaatsen van de oprit tot de oorspronkelijke oprit die de kortste weg vormt; (inclusief eventuele vloerplaat en fundamenten),  
het opvullen van de bouwput met zuivere teelaarde en de verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein,  
binnen een termijn van 1 jaar vanaf de dag waarop dit vonnis in kracht van gewijsde zal treden.

Beveelt dat voor het geval dat de plaats niet in de oorspronkelijke toestand wordt hersteld/aanpassingswerken niet werden uitgevoerd binnen de voormelde termijn de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur en het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Middelkerke van ambtswege in de uitvoering ervan kan voorzien overeenkomstig hetgeen is bepaald in artikel 6.1.46 VCRO.  
Zegt voor recht dat op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur door de veroordeelde een dwangsom zal worden verbeurd van 150 euro per dag vertraging in de nakoming van dit bevel, te rekenen vanaf het verstrijken van de termijn van 1 jaar vanaf de dag waarop dit vonnis in kracht van gewijsde zal treden.

Verwijst de veroordeelde, krachtens artikel 91, tweede lid van het K.B. van 28/12/1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, tot betaling van de vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken van € 32,27 (geïndexeerd zoals voorzien in artikel 148 K.B. 28/12/1950 en de ministeriële omzendbrief nr. 131ter (B.S. 27/01/2012)).

Verplicht de veroordeelde om boven de correctionele hoofdstraf een bedrag van vijfentwintig euro + 50 decimes = €150,00 te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke geweldsdelicten en aan de occasionele redders (artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985 zoals gewijzigd).

Verwijst deze veroordeelde tevens tot de kosten van het geding, in totaal begroot op 79.66 EUR.

Houdt in toepassing van art. 4 V. T. Wetboek van Strafvordering, zoals gewijzigd bij de wetten van 11 juli 1994, 28 maart 2000 en 13 april 2005 ambtshalve de burgerlijke belangen aan.

Alles wat voorafgaat werd overeenkomstig de bepalingen van de wet op het gebruik der talen in het Nederlands behandeld.

Aldus gevonnist en uitgesproken op de openbare terechtzitting van dertig mei tweeduizend en twaalf.

waar zetelden:

alleenrechtsprekend rechter;  
eerste substituit procureur des Konings;  
griffier.